

אפרים הימן ז"ל – שלושים לפטירתו

ששום דבר לא עומד בפניו. וששום דבר לא קשה מדי עבורו ..

זוכרת באהבה רבה את הטיולים המשפחתיים והנסיעות הארוכות לארועים משפחתיים.

אתה חסר לי מאד.

חסרה לי הדפיקה החרישית בדלת ביתי,

שמבלי לחכות לתשובה - נפתחת, עם האמירה anybody home ??

לא חושבת שהיה יום במהלך השנים שלא דברנו על הא ובעיקר על דא...

- אני כואבת את לכתך, ובעיקר את העובדה -
  - שלא איפשרנו לך, ואתה לא אפשרת לעצמך -
  - ליהנות קצת יותר ולכעוס קצת פחות.
- מודה לך על הכל - איש טוב שלנו.

באהבה רבה - תמי

שלושים יום.

לאפרים - בדיוק חודש חלף מאז שעצמת עיניך לתמיד.

פיזית אינך פה אבל אתה נוכח כל כך ..

הימים האחרונים היו קשים וכואבים. אתה ידעת, וידענו כולנו שהסוף קרב.

כל אחד מאתנו בחר להפרד ממך, באהבה גדולה, בדרכו שלו.

וזאת - תוך השלמה וכאב, שהיו מלווים בתחושה של החמצה צורבת.

החמצה, תסכול, ואפילו - כשלון, על כך שלא הצלחנו לעצור את מהלך המחלה.

שלא הצלחנו להקל עליך. ושלא תמיד עמדנו לצידך והבנו את עומק הקושי והכאב..

וגם - שלא תמיד הקלנו עליך במהלך החיים ..

היו לך חיים מלאים בפעילות - מעולם לא נחת ..

ופינוק ופרגון עצמי - לא היו כלל בלקסיקון שלך..

חיית חיים מורכבים ולא פשוטים,

חיים של התמודדויות אינסופיות, שלא הניחו לך גם בימך האחרונים ..

אבל היו גם הרבה רגעים של שמחה והנאה רבה.

ומי שתרים לכך הם בעיקר הנכדים והנכדות שכל כך אהבת.

חיית סבא ואבא ודוד שלא הרבה זוכים לו.

סבא ואבא ודוד (וגם גיס) - מחוייב ואוהב .